

Księga Rut – Wprowadzenie

Powrót do Betlejem

Pod koniec okresu „sędziów”, podczas siedemdziesięciu lat rządów filistyńskich w Kanaanie panuje wielki głód. Dwoje Izraelitów, Elimelech i jego żona Naomi, podróżują na wschód od Betlejem w Judzie, przekraczają rzekę Jordan i osiedlają się w krainie Moab (patrz 1 na mapie). Jakiś czas później Elimelech umiera, a ich dwaj synowie poślubiają Moabitki.

Gdy obaj synowie również umierają, Naomi postanawia wrócić samotnie do Betlejem z Moabu. Dzieje się to pod koniec okresu sędziów (około 1060 roku p.n.e). Jedną z jej synowych, Rut (Moabitka), jest zdecydowana iść z nią i opiekować się nią (patrz 2 na mapie.).



Rut pracowała w polu należącym do jej krewnego Boaza i ostatecznie została jego żoną. Miejsce tego pola – Pole Rut – wciąż można zobaczyć w Beit Sahur („Wioska pasterzy”) w pobliżu Betlejem.

Betlejem jest także miejscem grobowca Racheli, żony Jakuba, która zmarła tutaj około sześćset lat wcześniej (1690 p.n.e.). Grobowiec Racheli do dziś można zwiedzać przy głównej drodze prowadzącej z Jerozolimy do Betlejem.

Prawie tysiąc lat po śmierci Racheli (zob. Rdz 35, 16-20) prorok Micheasz oświadczył: „Ale ty, Betlejemie Efrata, najmniejszy z okręgów judzkich, z ciebie mi wyjdzie ten, który będzie władcą Izraela. Początki jego od prawniku, od dni zamierzchłych.” (Micheasza 5: 1). To proroctwo spełniło się siedemset lat później, gdy Jezus – potomek Izaaka, Jakuba i Judy oraz Rut i Boaza – urodził się w Betlejem w Judei (zob. Ew. Mateusza 1: 2 i 5 oraz 1 Księga Mojżesza 49:10).

